

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4550/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Звонар, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славица Ковачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2820/17 од 12.12.2017. године, на седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2820/17 од 12.12.2017. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 1015/11 од 19.06.2013. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезу тужени да исплате тужиоцу на име накнаде материјалне штете износ од по 190.500,00 динара, са законском затезном каматом од 28.02.2005. године до коначне исплате и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженима трошкове парничног поступка у износу од 114.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Виши суд у Нишу (као делегирани суд по решењу Врховног касационог суда), пресудом Гж 2820/17 од 12.12.2017. године одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 1015/11 од 19.06.2013. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, уједначења судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Тужени су благовремено поднели одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду, решењем РЗ 13/19 од 27.02.2019. године, изјаснио се, да не предлаже Врховном касационом суду у Београду одлучивање о ревизији

тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2820/17 од 12.12.2017. године, на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредби члана 401. став 2. тачка 5, а у вези члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 - УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 08.07.2010. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 381.000,00 динара, који износ представља збир потраживања тужиоца од тужених у износу од по 190.500,00 динара.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела на прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) је прописано да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена, на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**